

Efter hidtidig praksis er skatteberegningen ved uskiftede boer foregået som beskrevet i forslaget. Det må anses som en forbedring, at der med de foreslåede regler skabes klarhed over, hvordan skatteberegningen skal foregå, ligesom det må anses for en forbedring, at fradragene fremover kan bevares ved skifte, dersom de indgår i forskudsregistreringen.

3.8.3.2. Medarbejdende ægtefælle

Det foreslås, at der indsættes en særbestemmelse i dødsboskattelovens afsnit III om beskatning af den efterlevende ægtefælle ved uskiftet bo m.v. Bestemmelsen gælder kun, hvis afdøde var forskudsregistreret som medarbejdende ægtefælle efter kildeskattelovens § 25 A, stk. 3, og der tages udgangspunkt i den forskudsregistrerede størrelse af overførslen. Det foreskrives, at i så fald overføres et beløb til beskatning hos den nu afdøde, medarbejdende ægtefælle i mellemperioden. Beløbet skal forholdsmæssigt svare til det forskudsregistrerede beløb i det antal påbegyndte måneder af indkomståret, hvori den nu afdøde medarbejdende ægtefælle har været i live. Er dødsfaldet f.eks. sket den 5. oktober, beskattes et beløb svarende til 10/12 af det forskudsregistrerede beløb hos afdøde.

Der henvises til § 1, nr. 54 (dødsboskattelovens § 60, stk. 2), og bemærkningerne dertil.

3.9. Konkursbeskatning af insolvente dødsboer opgive

3.9.1. Gældende ret

Insolvente dødsboer beskattes efter et særligt regelsæt i konkursskattelovens § 13 A, det vil sige efter konkursskattelovens hovedprincip, men med visse særregler. Alle dødsboer forudsættes som udgangspunkt omfattet af dødsboskatteloven, og overgang til behandling efter konkursskatteloven sker, hvis og kun hvis skifteretten træffer bestemmelse om insolvensbehandling efter dødsboskattelovens § 69.

Konkursskattelovens hovedprincip er, at konkursboer ikke er skattepligtige af konkursindkomsten, medmindre SKAT undtagelsesvis træffer bestemmelse om skattepligt. Sådant bestemmelse træffes kun, hvis det skønnes, at konkursindkomsten opgjort efter fradrag af tidligere års underskud vil overstige 100.000 kr. og kan undlades, hvis SKAT antager, at kun en mindre del af skatten vil kunne inddrives.

Dødsboskatteloven indeholder i § 52, stk. 3-5, regler om samspillet mellem konkursskatteloven og dødsboskattelovens regler for solvente dødsboer.

For det første forekommer det i praksis, at bobehandlingen indledes som normalt, og at man først på

et sent tidspunkt under bobehandlingen bliver opmærksom på, at dødsboet er insolvent.

Dødsboskattelovens § 52, stk. 3, indeholder derfor regler om, at en gennemført beskatning vedrørende mellemperioden ophæves. Hvis mellemperiodebeskatningen har resulteret i at boet har indbetalt beløb, skal sådanne beløb godskrives boet ved opkrævning af konkursskat, og i det omfang sådan godskrivning ikke kan ske, skal beløbet i stedet udbetales til boet.

For det andet forekommer det i praksis ligeledes, at bobehandlingen afsluttes såvel skifte- som skattemæssigt, men at boet efterfølgende viser sig at være insolvent. Reglerne i dødsboskatteloven giver her arvingerne visse muligheder for at frigøre sig fra hæftelse for afdødes gæld ved at tilbagelevere, hvad de har modtaget, og forlange dødsboet genoptaget og undergivet insolvensbehandling.

I denne situation kan dødsboet være afsluttet enten som skattefritaget eller som ikke skattefritaget. Dødsboskattelovens § 52, stk. 4, indeholder regler om, at genoptagelsen medfører, at en gennemført beskatning af mellemperioden eller en gennemført beskatning af dødsboet skal ophæves. Hvis beskatningen har resulteret i at boet har indbetalt beløb, skal sådanne beløb godskrives boet ved opkrævning af konkursskat, og i det omfang sådan godskrivning ikke kan ske, skal beløbet i stedet udbetales til boet.

Endelig forekommer det i praksis, at et dødsbo, som skifteretten har henvist til insolvensbehandling efter dødsboskattelovens § 69, efterfølgende viser sig at være solvent alligevel.

Dødsboskattelovens § 52, stk. 5, bestemmer her, at hvis skifteretten træffer bestemmelse om ophævelse af insolvensbehandling, finder reglerne i dødsboskatteloven anvendelse i samme omfang som normalt. En eventuel konkursbeskatning skal ophæves.

3.9.2. Forslagets baggrund

Efter 10 års erfaring med det gældende regelsæt kan det konstateres, at skattemyndighederne kun i ganske få tilfælde har truffet afgørelse efter konkursskatteloven om skattepligt for insolvente dødsboer. Provenuet ved konkursbeskatning af insolvente dødsboer har følgelig været meget lavt, men dog pga. det meget lave antal dødsboer stærkt svingende fra år til år.

Det er endvidere skattemyndighedernes erfaring, at overførslen af insolvente dødsboer fra udgangspunktet – beskatning efter dødsboskatteloven – til beskatning efter konkursskatte regler er administrativt kompliceret. Dertil kommer, at reglerne i dødsboskattelovens § 52 er utilstrækkelige, og at en række detaljer i regelsættet derfor burde tydeliggøres i forbindelse